

den Stigning i Driftsudgifterne, der paa-
vises eller af Nævnet skønnes at have
fundet Sted. Dette Hensyn forekommer
mig ikke at være helt udtømmende. Efter-
haanden som Pengeforholdene forandrer
sig her i Landet, og Pengenes Værdi falder
mere og mere, bliver det nødvendigt at
supplere denne Bestemmelse med et andet
Hensyn, nemlig: under Hensyn til Drifts-
udgifternes Vækst, herunder ogsaa til
Pengens rette Værdi. Man maa regne
med, at der er mange Mennesker, der har
erhvervet deres Ejendom paa den Maade,
at de ønsker at faa et rimeligt Udbytte af
en Kapital, som de maaske gennem et
langt Livs slidsomt Arbejde har skaffet
sig, en Kapital, som ikke er meget stor,
men en Kapital, som anbragt i Ejendom
paa en rimelig Maade kan give dem noget
mere, end de kan faa ved at sætte den i
Sparekassen. Disse Folk har f. Eks. i 1914
et Udbytte af et Par Tusind Kroner af deres
Ejendom. De har ment, at de kunde klare
sig, paa en meget beskedent Maade ganske
vist, men dog klare sig med disse 2'000 Kr.
Saa gaar det saaledes, at ikke alene vokser
Driftsudgifterne, men Pengenes faldende
Værdi bevirker, at disse 2'000 Kr. kun er
lig med 1'000 Kr., og saa griber Lovgiv-
ningen ind og hindrer dem i overhovedet
at faa blot nogle af de Indtægter igen,
som Pengenes faldende Værdi faktisk tager
fra dem. Her er et af de Punkter, hvor
det forekommer mig, at Overvejelser i Ud-
valget maa medføre, at man søger at finde
en Frihed med Hensyn til Huslejenævnets
Dispositioner angaaende Lejens Forhøjelse,
der dog gør det muligt, at vedkommende
Personer, altsaa ofte Folk i smaa Kaar,
bliver i Stand til at faa nogen Erstatning,
naturligvis ikke fuld Erstatning, men nogen
Erstatning, for de meget store Tab, som de
ligger paa den Konto, jeg her har tilladt
mig at pege paa.

Dernæst er der et andet Hensyn,
som spiller ind i dette Forhold. Der er i
Bemærkningerne til en af Paragrafferne
nævnt det ønskelige i, at Ejendommene
bliver vedligeholdte, og det er jo et meget
rimeligt Ønske, ogsaa samfundsmæssigt set.
Men man har saa indrettet det paa den
Maade, at Lejeren og Huslejenævnet be-
sørger Dispositionerne i saa Henseende,
og Husejeren har at betale. Dette er efter
min Mening en noget rigoristisk Frem-
gangsmaade. Mig vil det forekomme nat-
urligt, at man giver et vist Spillerum for
Lejens Forhøjelse, og saa bliver Husleje-
nævnet sat i den Situation, at det gennem
Forhandling med Ejeren vil være i Stand

til at benytte Spillerummet, give ham Lej-
lighed til at benytte sig af Retten til at
faa Lejen sat i Vejret mod, at han til
Gengæld sørger for at lade sin Ejendom
ordentlig vedligeholde og de og de Forbed-
ringer gennemføre.

Som det fremgaar af min foregaaende
Bemærkning, hilser jeg med Glæde Bestem-
melsen om, at man fører de enkelte Væ-
relser ind under Reguleringen. Jeg er
derimod ikke tilfreds med, at man former
den paagældende Paragraf paa en saadan
Maade, at man kommer til at ramme de
Lejeforhold, hvor der er Tale om fuld
Kost eller delvis fuld Kost. Her kommer
vist nok Affattelsen af den paagældende
Paragraf til at række lovlig langt ind paa
et Omraade, hvor det vil være meget urig-
tigt at gribe ind. Men hvad Hovedsagen
angaar, at der reguleres for dem, der ud-
lejer enkelte Værelser, f. Eks. enkelte Væ-
relser med Morgendrikke, betragter jeg
Bestemmelsen som en meget god Bestem-
melse i Loven, en af de nye Bestemmelser,
som man maa anerkende. Jeg har selv
haft Lejlighed til at erfare, i hvilken Grad
Lejere her i Byen har aagret med enkelte
Værelser. Jeg kender Eksempler, der viser,
hvorledes dette har ramt Kontor- og Bu-
tikspersonale, Mænd og Kvinder med smaa,
efter de nuværende Forhold alt for smaa,
Lønninger, Tilfælde, hvor vedkommende
har været nødt til at tage imod et enkelt
Værelse til en Pris, der ikke alene var
urimelig høj, men saa urimelig høj, at Lejen
for Værelset med Morgendrikke mere end
bar den 3-Værelseslejlighed, som vedkom-
mende Lejer sad inde med. Dette betegner
jo en Rovdrift, som siger Sparto til de
Rædselsskildringer, som Hr. Simonsen ved
Lejlighed kan fremstille af Husværternes
Forfærdelighed. Paa dette Punkt er det
fuldkommet rimeligt, at man griber ind.
Det burde allerede være gjort, og jeg fin-
der, at en Bestemmelse i den Retning er i
høj Grad paakrævet.

I øvrigt indeholder dette Lovforslag
nogle Bestemmelser, som er forskellige fra
den gældende Lov, og alle disse Bestemmel-
ser gaar ud paa at reducere Husværternes
Stilling i Samfundet. Jeg skal nævne et
Par enkelte af disse Momenter og knytte
et Par Bemærkninger dertil. Jeg har
allerede peget paa det ønskelige i, at man
tog Hensyn til Pengenes faldende Værdi.
Hr. Simonsen vil ikke kunne pege paa noget
Omraade i Samfundet, hvor man ikke
tager Hensyn til Pengenes faldende Værdi.
Det gør man i Arbejdsforhold, og det gør
man i Indkøbsforholdene, det gør man